

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund

I bemærkningerne til forslag til lov om en indskydergarantifond i 1987 blev det præciseret, at fonden ikke kunne bringes i anvendelse i forbindelse med rekonstruktion af et nødlidende pengeinstitut, herunder ved fusion. Der blev samtidig givet udtryk for, at en videreførelse af pengeinstitutternes fusionspraksis var ønskelig.

Nødlidende institutters vanskeligheder er tidligere blevet løst af sektoren selv, som regel ved Finanstilsynets mellemkomst, enten gennem fusion eller gennem et andet instituts overtagelse af det nødlidende institut. Disse rekonstruktioner har typisk kun involveret et eller nogle få pengeinstitutter.

I forbindelse med en konkret sag – hvor et pengeinstitut var nødlidende – blev det overvejet, om det var hensigtsmæssigt at tillægge Indskydergarantifonden en mere aktiv rolle i forbindelse med afviklingen af kriseramte institutter. Det kan i mange situationer vise sig at være en billigere løsning for Indskydergarantifonden end en konkurs. Pengeinstitutterne som sektor vil stå bag løsningen, da det er institutterne selv, der indskyder penge i fonden. Der er dog den risiko herved, at andre interessenter i konkursboet holder sig ude af en løsning.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at garantere alle indskud i danske pengeinstitutter. Der skal som hidtil være en tilskyndelse for større indskydere til at vurdere deres pengeinstituts risikoprofil. I modsat fald risikeres, at enkelte pengeinstitutter kaster sig ud i store risici på sektorens og ultimativt indskydernes regning. Pengeinstitutter skal således stadig kunne gå konkurs.

Når et pengeinstitut ikke opfylder solvenskravet, skal dette meddeles Tilsynet, jf. bank og sparekasselovens § 21, stk.3. I medfør af samme bestemmelse kan Tilsynet fastsætte en frist, indenfor hvilken solvenskravet skal være opfyldt. Hvis det ikke er muligt at nå frem til en løsning, f.eks. igennem en fusion, skal pengeinstituttets tilladelse inddrages, jf. § 43 i bank og sparekasseloven og afvikles i medfør af § 47 i samme lov.

Udvidelsen af fondens muligheder er beregnet på den afvikling, der følger af denne situation. Det er således ikke tanken, at fonden kan medvirke ved rekonstruktion af et institut.

Forslaget vil give instituttet mulighed for at rette henvendelse til fonden. Lovforslaget ændrer ikke på det fundamentale princip, at det er instituttets ledelse (bestyrelse og direktion), der driver virksomheden og træffer afgørelserne. I overensstemmelse med dette princip vil det være instituttet, der skal rette henvendelse til fonden.

Når et institut har rettet henvendelse til fonden, vil fonden indenfor en ganske kort tidsfrist skulle tage stilling til, om fonden vil tilføre midler eller stille garantier i forbindelse med afviklingen af instituttet. Fondens kan ikke gå ind med flere midler end den skønner, at den ville have tabt i forbindelse med en konkurs. Fondens må endvidere formodes indenfor disse rammer at søge den billigst mulige løsning for fonden.

Ved afgørelser efter § 1 a er det vigtigt, at der tilstræbes enighed i bestyrelsen.

Fonden vil på grund af tidspres i vidt omfang være henvist til, at gøre brug af de vurderinger og oplysninger, som bl.a. Finanstilsynet, det nødlidende og et eventuelt overtagende institut er i besiddelse af. Det er ikke tanken, at fonden skal opbygge et beredskab til på egen hånd at foretage en egentlig prøvelse af de beløb, der skal stilles til rådighed ved afviklingen af instituttet.

I medfør af § 6 i lov om en indskydergarantifond fastsætter Finanstilsynet efter forhandling med Danmarks Nationalbank regler om institutternes indbetalinger til og eventuelt garantistillelse til fonden. I medfør af denne bestemmelse er der fastsat regler om, at Indskydergarantifonden skal råde over en formue, der skal udgøre mindst 3 mia. kr. Såfremt formuen er mindre end 3 mia. kr., skal formuen bringes op på 3 mia. kr., dog således at institutternes samlede årlige bidrag maksimalt kan udgøre op til 700 mio. kr. Endvidere skal fondens beholdning af likvide midler udgøre mindst 25 pct. af den til en hver tid eksisterende formue dog mindst 500 mio. kr.

Det er ikke fundet nødvendigt med den foreslåede